

Melatoninaren eraginkortasuna loezina arintzeko: saio klinikoen berrikusketa sistematikoa

(Efficacy of melatonin in the treatment of insomnia:
a systematic review of clinical trials)

Ane Barreras, Irati Rodilla, Aitziber Mendiguren*

Farmakologia Saila, Medikuntza eta Erizaintza Fakultatea (UPV/EHU)

LABURPENA: Loezinak, loak hartzeko edo mantentzeko zaitasunari, behar baino lehenago esnatzeari zein indarberri-tzailea ez den loa edukitzearei egiten dio erreferentzia. Loezinak erritmo zirkadianoaren lo-esnatzearen alterazioak (adibidez, loaldi atzeratuaren sindromea edo lan txandekin lotutako loezina) eta ez-REM loaren esnatze asaldurak (sonnanbulismoa, gaueko ikarak edo amesaigaitoak, besteak beste) barnebiltzen ditu. Loezinaren tratamendurako gehien erabiltzen diren farmakoek (bentzodiazepinek eta Z-hipnotikoek) eragin kaltegarri ugari dituzte eta epe luzera erabiltseko ez dira gomendagarriak. Horregatik, loezina tratatzeko, ustez segurtasun hobea eta eraginkortasun bera duten alternatibak merkatatu dira, adibidez, melatonina. Azken urteotan, melatoninaren erabilera asko handitu da eta adin guztietaiko pazienteengan loezin mota ugari arintzeko erabili izan da, baina ez dago argi erabilera hori ebidentzian oinarrituta dagoen. Horregatik, lan honen helburua gaixotasunekin erlaziorik ez zuen adin guztietaiko pazienteengan melatoninak loezina arintzeko duen eraginkortasuna aztertza izan zen. Horretarako, plazeboarekin kontrolatutako entsegu klinikoen berrikusketa sistematikoa egin zen. Azertutako saioen arabera, melatonina (2 mg-ko dosian, 3 astetan zehar) lehen mailako loezinerako eraginkorra da bai lo-latentzia laburteko bat lo-kalitatea eta pazienteengan ongiñezta eta bizi kalitatea hobetzeko. Loezin mota zehatzetarako, aldiz, dauden ebidentziak urriak dira. Adinari dagokionez, melatonina 55 urtetik gorako pazienteengan loezina arintzeko eraginkorra dela frogatu da. 55 urtetik beherako pazienteengan, osteria, eraginkortasuna frogatu duen entsegu bakarra bildu da. Ondorio orokor gisa esan daiteke melatoninaren eraginkorra dela 55 urtetik gorako pazienteengan lehen mailako loezina arintzeko, 2 mg-ko dosian eta 3 astetan zehar administratzen denean. Beste adineko pazienteengan, dosi baxuagotan edota loezin zehatz batzuetan egiten den erabilera, aldiz, ez dago ebidentzian oinarrituta.

HITZ GAKOAK: loezina, melatonina, entsegu klinikoa, berrikusketa sistematikoa.

ABSTRACT: Insomnia designates the difficulty in falling or staying asleep, waking up earlier than needed or having a non-refreshing sleep. It includes both circadian rhythm sleep-wake disorders (e.g. delayed sleep phase syndrome or shift work sleep disorder) and non-REM sleep arousal disorders (somnambulism, sleep terrors or nightmares, among others). The most used drugs for insomnia (benzodiazepines and Z-hypnotics) produce many adverse effects and are not recommended for long-term use. Therefore, alternatives presumably showing better safety and same effectiveness have been commercialized, e.g. melatonin. Recently, the use of melatonin to alleviate any type of insomnia in patients of all ages has greatly increased, but it is unclear whether its use is evidence-based. Thus, the aim of this work was to evaluate the efficacy of melatonin to alleviate primary insomnia in patients of all ages by conducting a systematic review of placebo-controlled clinical trials. Melatonin (2 mg, 3 weeks) is effective in primary insomnia to shorten sleep latency and to improve sleep quality, wellness and quality of life. Nevertheless, few trials address specific types of insomnia. Studies show that melatonin is effective to alleviate insomnia in patients older than 55 years. However, only one trial has been conducted in patients under 55 years old. We conclude that melatonin (2 mg, 3 weeks) is effective in patients older than 55 years to alleviate primary insomnia, but its use in younger patients, at smaller doses or in other types of insomnia is not evidence-based.

KEYWORDS: insomnia, melatonin, clinical trial, systematic review.

* **Harremanetan jartzeko / Corresponding author:** Aitziber Mendiguren. Farmakologia Saila, Medikuntza eta Erizaintza Fakultatea, UPV/EHU. – aitziber.mendiguren@ehu.eus – <https://orcid.org/0000-0002-1990-0493>

Nola aipatu / How to cite: Barreras, Ane; Rodilla, Irati; Mendiguren, Aitziber (2022). «Melatoninaren eraginkortasuna loezina arintzeko: saio klinikoen berrikusketa sistematikoa». *Ekaia*, 42, 2022, 25-47. (<https://doi.org/10.1387/ekaia.22913>).

Jasotze-data: 2021, ekainak 16; Onartze-data: 2021, irailak 23.

ISSN 0214-9001 - eISSN 2444-3255 / © 2022 UPV/EHU

Lan hau Creative Commons Aitoru-EzKomertziala-LanEratorrrikGabe 4.0 Nazioartekoa lizenzia baten mende dago

1. SARRERA

Amerikako Psikiatria Elkartearren Buruko Nahasteen Diagnostiko eta Estatistika Eskuliburuaren (DSM-5) arabera, loezinak loak hartzeko edo mantentzeko zaitasunari, espero baino lehenago esnatzeari edo indarberri-tzailea ez den loari egiten dio erreferentzia. Sintoma horiek gutxienez hiru hilabetean zehar astero hiru gautan agertu behar dira. Gainera, lo-alterazioak edo ondoriozko biharamuneko nekeak hondatze kliniko esanguratsua eragin behar du inguru sozialean, lan inguruan edo eguneroko funtzionamenduan. DSM-5en arabera loezina bi taldetan sailkatzen da: erritmo zirkadianoen lo-esnatzeen asaldurak (loaldi atzeratuaren sindromea, loaldi aurreratuaren sindromea, lan txandekin lotutako loezina edo loezin ez-zehaztua) eta ez-REM loaren esnatze asaldurak (somanbulismoa, gaueko ikarak, hanka geldiezinaren sindromea edo amesgaiztoak) [1]. Biztanleen % 10ek loezinaren irizpideak betetzen ditu eta, askotan, hilabete zein urteetan zehar luzatu daitekeen gaixotasuna da [2].

Loezinaren tratamenduari dagokionez, bi aukera bereiz daitezke: neurri ez-farmakologikoak (neurri higieniko dietetikoak eta terapia psikologikoak) [3, 4] eta bestetik, farmakoterapia. Farmakorik erabilienak benzodiazepinak eta Z-hipnotikoak dira. Horien eragina, garuneko GABA hartzaileen bidez gertatzen da eta horrela, loaren egitura aldatzen dute [5]. Hala ere, farmako horiek epe luzera ez dira gomendarriak eragin desiragaitz ugari dituztelako, hala nola aurreranzko amnesia, menpekotasuna eta tolerantzia [6]. Loezinerako erabili daitezkeen beste farmako multzoak (antihistaminikoak, antidepresiboak edo antipsikotikoak) ere eragin kaltegarriak dituzte eta pazienteen artean aldakortasun handia dago eraginkortasunari dagokionez [7]. Azken urteotan farmako berriak merkaturatu dira; horien artean, melatonina.

Melatonina guruin pinealak jariatutako hormona da eta haren sintesia iluntasunak indartu eta argiak inhibitzen du. Hipofisi eta nukleo suprakiasmatikoko MT1 eta erretinako MT2 hartzailak lotzen dituenez, neuronen inhibizioa, funtzio neurokonduktualen gutxitzea eta logura eragiten ditu [8, 9]. Hortaz, melatoninak lo-esnatze zikloa eta erritmo zirkadianoa arautzen ditu [10], eta horregatik loezina tratatzeko farmako gisa erabiltzen hasi da.

Loezina arintzeko farmakoek duten eragina aztertzeko egiten diren ikerketetan neurri objektiboak (polisomniografia adibidez) zein galdegegi, eskala edo egunerokoak erabiltzen dira. *Loaren kalitatea* neurtzeko, ikerketa askotan Leeds Sleep Evaluation Questionnaire (LSEQ) eskala erabili izan da. LSEQk loak hartzeko erraztasuna, lo-kalitatea, esnatzean gertatzen den ajea eta biharamuneko alerta maila eta jokabidea neurtzen ditu [11]. Bestetik, *loaren asaldura orokorra* neurtzeko Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) eskala erabiltzen da. PSQIk 7 parametro aztertzen ditu; lo-kali-

tate subjektiboa, lo-latentzia, lo-denbora osoa, lo-efizientzia, lo-asaldurak, loa hobetzeko medikazioaren erabilera eta eguneko disfuntzioa [12]. Multiple Sleep Latency Test (MSLT) eskalak *lo-latentzia* (loak hartzeko erraztasuna eta modua) neurtzea du helburu [13]. Ostera, Leeds Psychomotor Test (LPT) eskala alderdi objektiboak (nerbio sistema zentralaren eszitazio maila eta integracio potentziala) eta *errendimendu psikomotorra* neurtzeko baliogarria da [14]. Global Vigor and Affect (GVA) eskalak, aldiz, *kemena eta arazeria* aztertzen ditu. Eskala hori *jet lag* eta lo-gabetzerako erabilgarria da [15]. Lo-egunerokoak, *lo-kalitatea, lo-latentzia eta egunean zeharreko kalitatea* neurtzeko baliogarriak dira. Azkenik, eskala bisual analogoak (VAS) alderdi subjektiboak neurtzeko erabiltzen dira, adibidez, *lo-kalitatea* [16].

Ongizatea eta bizi-kalitatea neurtzeko, World Health Organisation-5 (WHO-5) eskala erabil daiteke, hau da, Munduko Osasun Erakundeak propositutako galdetegia. Umore positiboa, lasaitasuna, erlaxazioa eta energia maila, loaren kalitatea eta eguneko interes orokorrak neurtzen ditu [17]. Clinical Global Scale (CGI) eskalaren bidez, aldiz, pazienteak orokorrean pairatutako *hobekuntza klinikoa* neurtzen da [17]. Azkenik, Tyrer galdegiak *tratamendua kentzearen efektuak* aztertzen ditu [18].

2. HIPOTESIA ETA HELBURUA

Loezinaren tratamendurako erabilitako farmako ohikoenek eragin desiragaitz ugari dituzte eta epe laburrean erabili behar dira [6]. Azken urteotan loezina tratatzeko beste aukera farmakologikoak erabiltzen hasi dira, melatonina kasu. Melatonina 2011. urtean onartu zen farmako gisa eta 55 urtetik gorako pertsonengan lehen mailako loezina tratatzeko merkaturatuta dago, epe laburrean eta monoterapien [19]. Hala ere, azken urteotan melatonina adin guztietako pazienteengan eta loezin arazo desberdinak tratatzeko erabilia izan da. Gaur egun, melatonina dosi desberdinak dituzten produktu ugari daude merkaturatuta eta horien salmenta biziki handitu da, nahiz eta argi ez dagoen erabilera zabal hori ebidentzian oinarrituta dagoen. Horregatik, gure helburua adin guztietako pazienteengan gaixotasunekin erlaziorik ez zuen loezina arintzeko melatoninak duen eraginkortasuna aztertzea izan da. Horretarako, placeboarekin kontrolatutako zorizko esleipenezko saio klinikoen berrikusketa sistematikoa egin da.

3. MATERIALA ETA METODOAK

3.1. Bilaketa-estrategia

Artikuluen bilaketa 2017ko abenduan egin zen. Entsegu klinikoen bilaketa egiteko bost datu-base erabili ziren: Pubmed, Askmedline, Tripdata-

base, Clinical Trials eta Cochrane. Bilaketa sakona egiteko asmoz, finkatu-tako helburuen hitz-gako posibleen zerrrenda prestatu zen PICO metodoan oinarrituta, eta honako lau atal hauek bereizi ziren:

- P (Population, Populazioa): aztertu nahi ditugun pazienteen ezaugarrriak, hau da, gaixotasunekin erlaziorik ez duen loezina duten adin guztietako pazienteak.
- I (Intervention, Esku-hartzea): aztertuko dugun tratamendua, hau da, melatonina.
- C (Comparison, Konparaketa): beste tratamendu batekin konparaketa egitea, hau da, placeboarekin konparatzea.
- O (Outcome, Emaitzak): aztertu nahi ditugun eraginetarako neurketa mota, hau da, lo-denbora, lo-kalitatea edo erlazionatutako aldagaiak.

Azaldutako lau atal horietako bakoitzerako termino askeak (T) eta Pubmed-eko MeSH terminoak (MT) erabili ziren. Termino hauek «OR» lokailuarekin lotu genituen PICoren atal bakoitzerako eta gero «AND» lokailuaren bidez erlazionatu genituen PICoren lau atalak (ikus **1. irudia**).

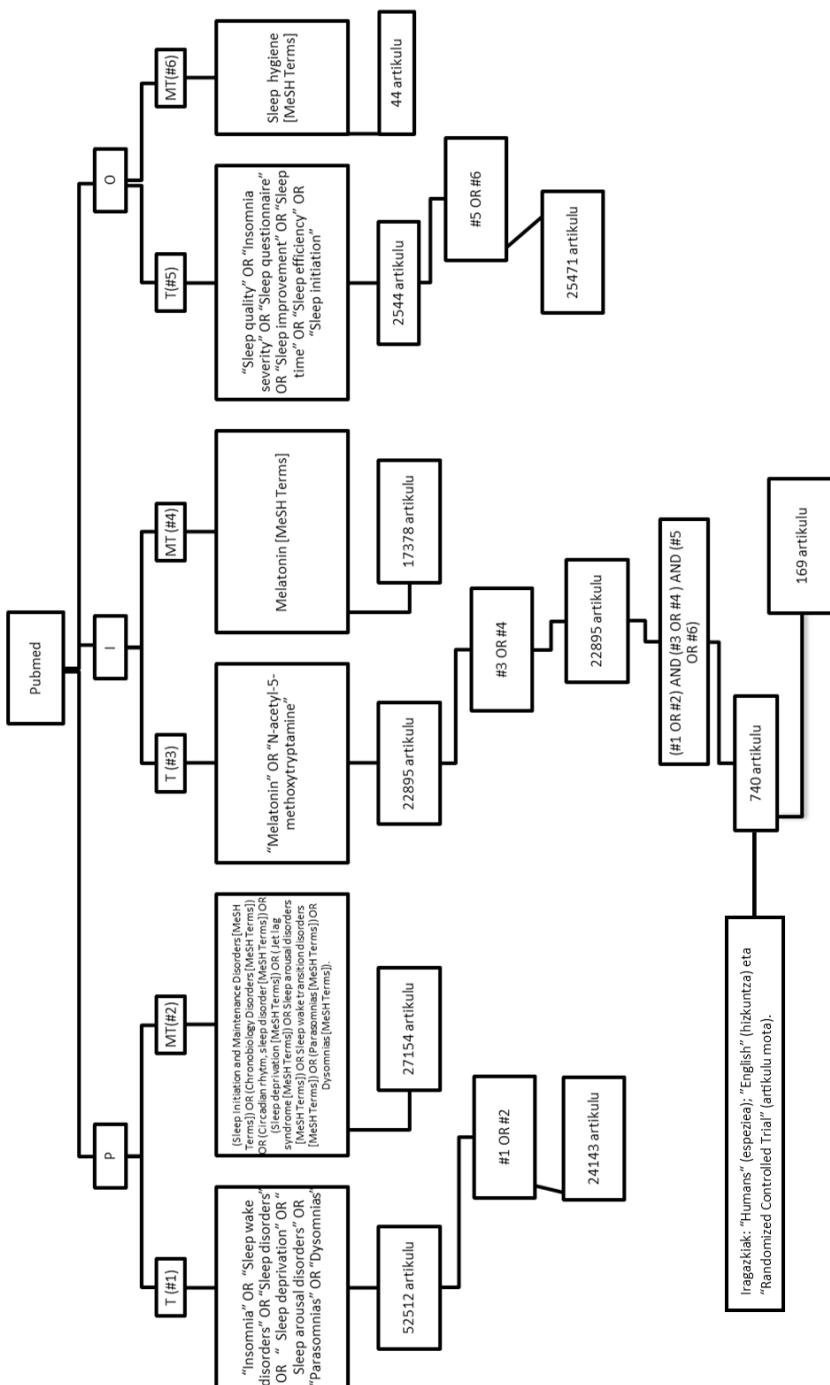
Pubmed-en aipamen gehien zituzten terminoak aukeratu genituen beste datu-baseetan bilaketa egiteko. Horrela, Clinical Trials eta Cochrane-n kasuan bilaketa zuzenean egin zen «sleep disorder», «melatonin» eta «sleep time» terminoak «AND» lokailuarekin konbinatuz.

Azkenik, Askmedline eta Tripdatabase-n kasuan, zuzenean datu-basean egin zen bilaketa PICO erabiliz. Horretarako «sleep disorder» (populazioa), «melatonin» (esku-hartzea), «placebo» (konparaketa) eta «sleep time» (emaitzak lortzeko neurketa motak) erabili ziren (ikus **2. irudia**).

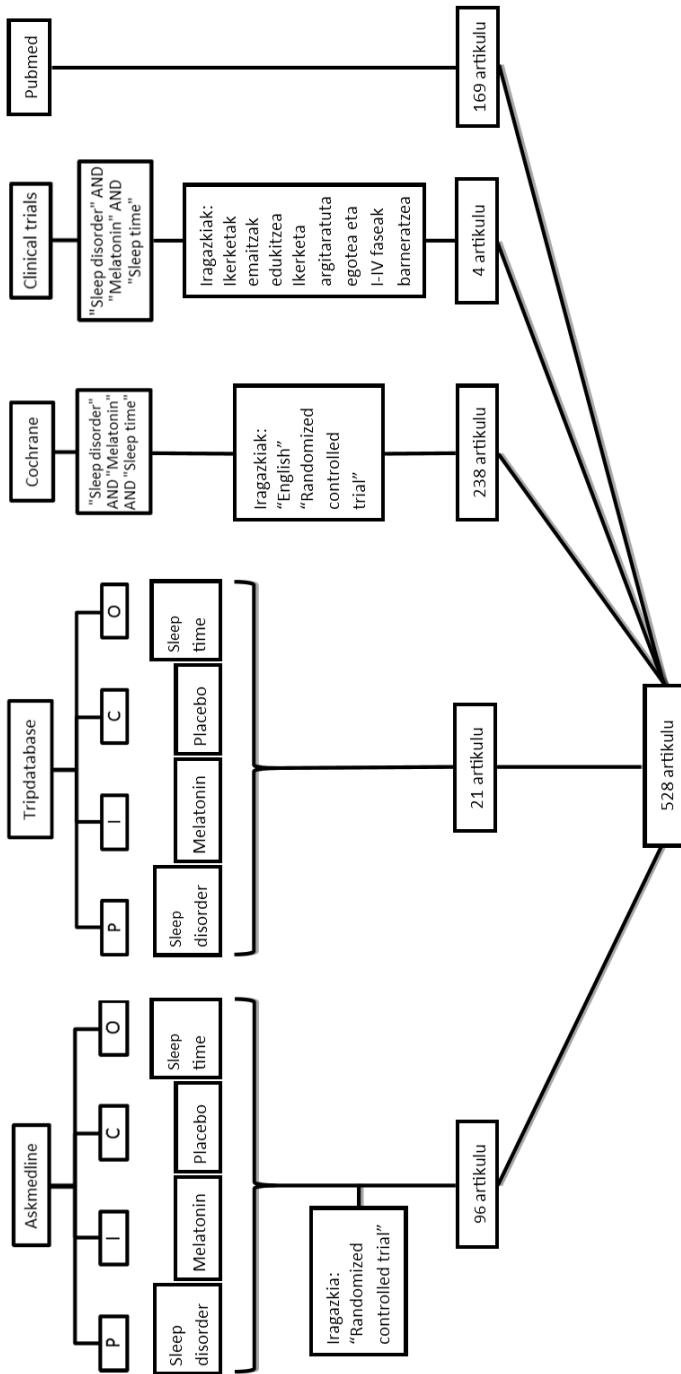
3.2. Artikuluak aukeratzeko eta baztertzeko irizpideak

Melatoninak loezina arintzeako eraginkortasuna zuen aztertzeko, placeboarekin kontrolatutako zorizko esleipenezko entsegu klinikoak aukeratu genituen. Ez genuen saioetan erabilitako neurketa metodorik, eskalarik zein prozedurrik zehaztu. Era berean, tratamenduaren iraupenean, pazienteen ezaugarrietan, artikuluen argitaratze urtean eta loezin motetan ez genuen mugarik jarri. Baztertu genituen animaliengän egindako ikerketak, ingelesez ez zeudenak, melatoninaz gain beste tratamendu bat azertzen zutenak, loezinaren gaineko eragina azterzen ez zutenak, melatoninaren beste eraginak azterzen zituztenak, loezina ez zuten pazienteak azterzen zituztenak, loezinaz gain beste gaixotasun bat pairatzen zuten pazienteak sartzen zituztenak, melatoninaz gain beste tratamendu bat erabiltzen zutenak, zorizko esleipenezko entsegu klinikoak ez zirenak eta melatoninarekin alderatzen ez zituztenak.

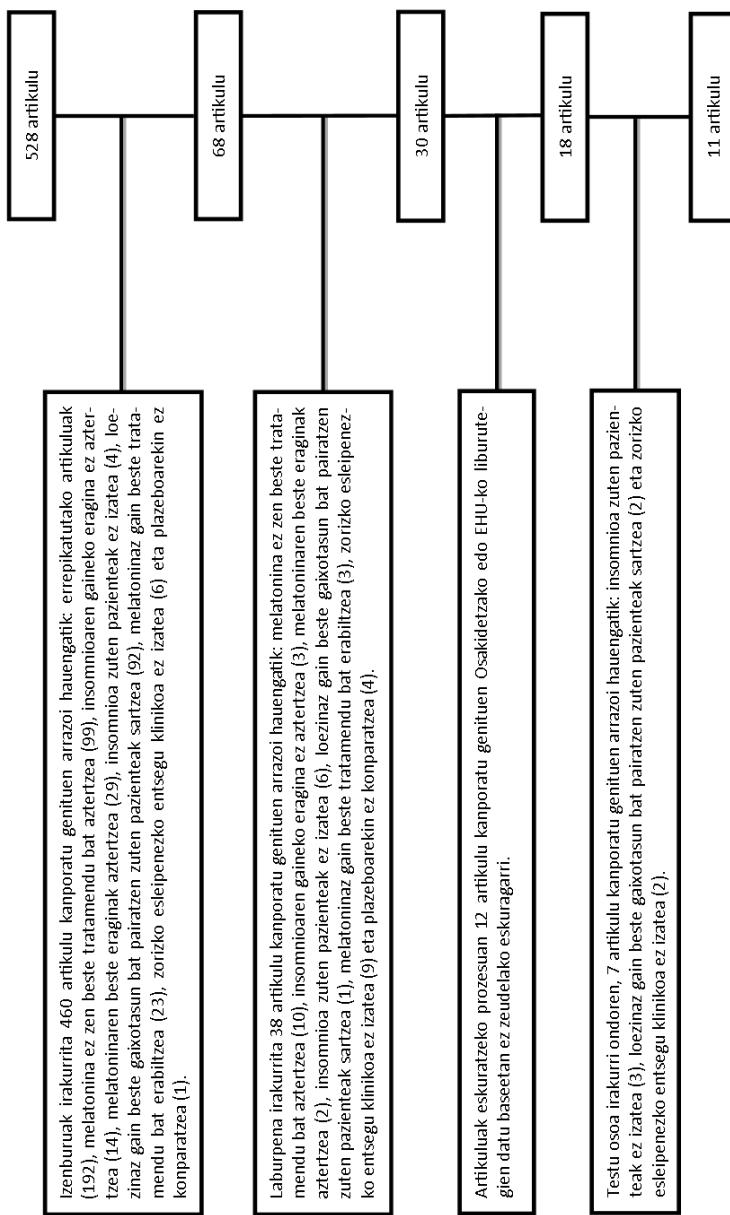
Melatoninaren eraginkortasuna loezina arintzeko: saio klinikoen berrikusketa sistematikoa

1.irudia. Pubmed datu-basean erabilitako bilaketa-estategia eta -iragazkiak.

Melatoninaren eraginkortasuna loezina arintzeko: saio klinikoen berrikusketa sistematikoa

2.irudia. Clinical Trials, Askmedline, Tripdatabase eta Cochrane datu-baseetan erabilitako bilaketa-estrategia eta -iragazkiak.

Pubmed eta Cochrane-en kasuan, artikuluak bilatzeko orduan iragazki hauek aplikatu ziren: «*Humans*» (gizakiengar egindako ikerketak biltzeko), «*English*» (ingeleset zeuden artikuluak aukeratzeko) eta «*Randomized Controlled Trial*» (zorizko esleipenezko entsegu klinikoak eskuratzeko). Askmedline-n kasuan, iragazki moduan «*Randomized Controlled Trial*» bakarrik aplikatu zen. Azkenik, Clinical Trials-en kasuan iragazkiak honako hauek izan ziren: ikerketek emaitzak edukitzea, ikerketak argitaratuta egotea eta I-IV faseak barneratzea (ikus **1. irudia** eta **2. irudia**).

3.3. Artikuluaren kalitatearen balorazioa

Entsegu klinikoen metodologiaren kalitatea neurtzeko munduan gehien erabiltzen den JADAD eskala edo Oxford eskala erabili zen [20]. Eskala honek alborapenekin erlazionatutako alderdi ezberdinak hartzen ditu kontuan eta galdegegi arina, erraza eta balioztatua da. Funtsean, hurrengo bost galdera hauei erantzutean datza:

1. Zorizko esleipenezko ikerketa da?
2. Aleatorizazio-metodoa deskribatzen da eta berau egokia da?
3. Itsu bikoitzeko ikerketa da?
4. Itsutze metodoak erabiltzen dira eta horiek egokiak dira?
5. Ikerketan zehar gertatutako galerak eta atzera egiteak deskribatzen dira?

Galdera hauen erantzunen arabera, JADAD eskalak entsegu klinikoak 0-5 puntuazioen artean sailkatzen ditu: puntuazioa ≥ 3 bada saioak kalitate altua duela ondorioztatzen da eta < 3 bada, aldiz, kalitate txikia.

4. EMAITZAK

4.1. Artikuluaren bilaketa eta aukeraketa

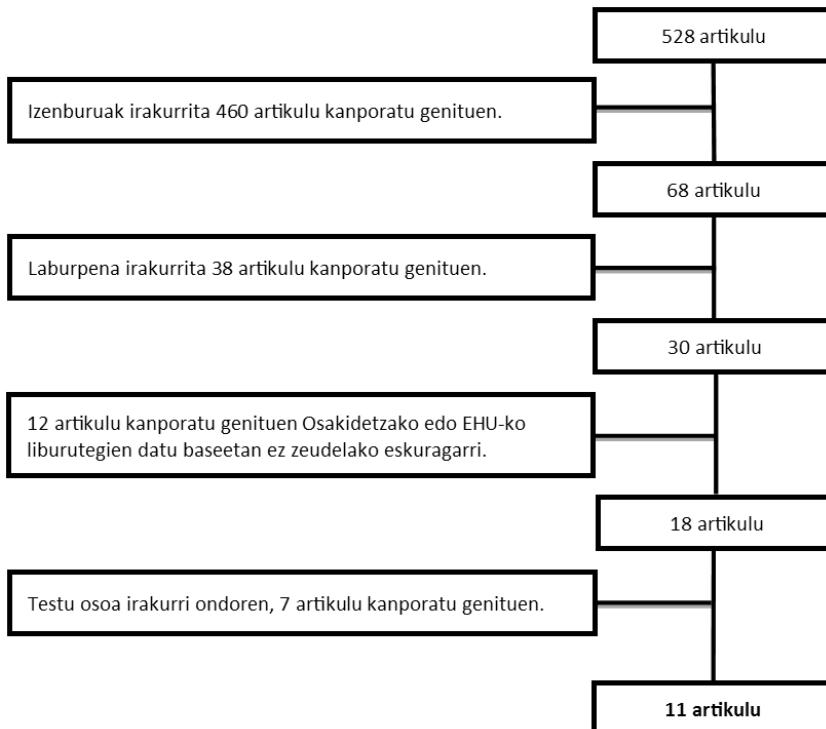
Pubmed-en, termino askeak eta MeSH terminoak konbinatuz 740 artikulu lortu genituen. Iragazkiak aplikatu ostean, 169 artikulu bildu genituen (ikus **1. irudia**).

Askmedline-n, iragazkia aplikatu ostean 96 artikulu lortu genituen eta Tripdatabase-ren kasuan zuzenean 21 artikulu, iragazkirk aplikatu gabe (ikus **2. irudia**).

Clinical Trials-en, iragazkiak aplikatu ostean 4 artikulu lortu genituen (ikus **2. irudia**).

Cochrane-n kasuan, iragazkiak jarri ostean 238 artikulu eskuratu genituen (ikus **2. irudia**).

Beraz, bost datu-baseak batuta, guzira 528 artikulu eskuratu genituen. 528 artikuluetatik artikulu batzuk baztertu genituen, aukeratzeko irizpideak betetzen ez zituztelako. Artikuluak kanpoan uzteko arrazoiaik **3. irudian** azaltzen dira.

3. irudia. Artikuluak baztertzeko prozeduraren laburpen algoritmoa.

4.2. Artikuluaren kalitatearen balorazioa: JADAD eskala

Aukeratutako 11 artikuluaren kalitatearen azterketa egin genuen JADAD eskalaren bidez. Aztertutako artikulu guztiak onartuak izan ziren lortutako puntuazioa ≥ 3 izan zelako (ikus **1. taula**).

1. taula. Artikuluen kalitatearen balorazio taula JADAD eskala erabiliz.

Zorizko esleipena?	Aleatorizazio-metodoa?	Itsu bikoitzeko?	Itsutze-metodoak?	Galerak?	Puntuazioa
1	Bai	Ez	Bai	Ez	Bai
2	Bai	Ez	Bai	Ez	Bai
3	Bai	Ez	Bai	Ez	Bai
4	Bai	Bai	Bai	Bai	Bai
5	Bai	Ez	Bai	Bai	Bai
6	Bai	Ez	Bai	Bai	Bai
7	Bai	Bai	Bai	Bai	Bai
8	Bai	Bai	Bai	Bai	Bai
9	Bai	Bai	Bai	Bai	Bai
10	Bai	Ez	Bai	Bai	Bai
11	Bai	Bai	Bai	Bai	Bai

4.3. Melatoninaren eraginkortasunaren azterketa: artikuluen emaitzak

11 artikuluk barneratze eta kanporatze irizpideak bete zituzten eta kalitate onekoak ziren JADAD eskalaren arabera. Laginaren tamaina oso aldakorra izan zen; entsegurik txikienak 10 paziente hautatu zituen eta handienak, berriz, 791. 10 azterlanek gizonak eta emakumeak barne hartu zituzten, eta batek emakumeak soilik. 5 entseguk diseinu gurutzatua era-bili zuten, hau da, talde bakoitzak lehenengo esku-hartze bat (melatonina edo placebo) jaso zuen eta gero bestea. Azertutako melatonina-dosiea dagoienez, txikiena 0,1 mg-koa izan zen eta handiena 6 mg-koa. Loezina arintzeko melatoninak zuen eraginkortasuna aztertzeko metodoak era askotakoak izan ziren, baina erabilienak polisomnografia, lo-egunerokoak eta lo-erregistroak izan ziren.

Azertutako 11 entseguetatik, 2 ikerlanek ez zuten aurkitu loezinean hobekuntzarik melatoninaren hartu ondoren. 8 entseguk loaren kalitatearekin edo kantitatearekin lotutako parametroetan hobekuntza esanguratsuak aurkitu zituzten. Azkenik, entsegu batek melatoninak gaueko barneko melatoninaren milarik gorena aurreratzen zuela ikusi zuen, baina loan aldaketari-k eragin gabe. Azertutako azterlanen ezaugarri guztiak **2. taulan** biltzen dira.

2. taula. Artikuluengen ezagutza.

Egilea eta urtea; herrialdea	Laginaren tamaina eta ezagutza	Esku-hartzea, faseak/taldeak eta irrapena	Aldagaiak	Emaitza nagusiak
(1) Almeida Montes et al. (2002); Mexiko	N = 10 Loezin mota: Insomnio primarioa DSM-IVren arabera. Batez besteko adina: 50 urre. % 60 gizon eta % 40 emakume.	Melatonina 0,3 mg (N = 10) edo 0,1 mg (N = 10). Faseak: — 7 egun: melatonina 0,3 mg. — 7 egun: melatonina 0,1 mg. — 7 egun: plazeboa. — Garbiketa: 7 eguneko tra- mendu bakoitzaren artean 5 egunetan plazeboa. Irapuen osoa: 31 egun.	Aldagai nagusiak: polisomnografia (lo-fase bakoitzean geriturako iratza- teak, iratzaizeen kopuru osoa, iratza- izeen irrapuen osoa, lo-fase bakoizaren irrapuen, lo-denbora osoa, lo-fase bakoi- tzeko lo-latentzia, REM eta ez-REM zikloen batezbesteko irrapena eta lo-efi- cientzia neurtezko) eta lo-erregistroak eta eskala analogo bisualak (VAS) (lo-kanti- tate eta kalitate subjektiboa neurtezko).	Melatoninaren bidez aztertutako lo-para- metroetan, esnatze orduan, lo-latentziari, ira- tzazteen kopuruan, lo-denbora osoan eta lo- kalitatean ez zen ezberdinatasun esanguratsurik aukitu hiru tratamenduen artean.
(2) James et al. (1998); Estatu Batuak	N = 24 Loezin mota: Larraldietako gaueko lan txandekin erlazionatutako insomnioa. Adina: 20 eta 41 urre bitartean. Gizon eta emakumeak.	Melatonina 6 mg. Faseak: — Ziklo bakoitzak: 4 eta 6 gau bitartean. — Bi ziklo: melatonina 6 mg (N = 24). — Bi ziklo: plazeboa (N = 24). Irapuen osoa: 10 aste.	Aldagai nagusiak: lo ohituren eguner- koak (lo-latentzia, lokaritze denbora, es- natze ordua, iratzaizeak, lo-efficacia eta lo-denbora osoa neurtezko) eta eskala analogo bisualak (lo-kalitatea neurtezko). Bigarren mailako aldagaiak: lan karga neurtezko eskalak (esfornzu mentala, es- tresa eta partizipazio emozionala neur- tezko) eta VAS eskala (tratamendu os- teko egera animikoa eta laneko portaera aztertezko).	Melatoninaren egunean zehar lo egitean gerta- zen ziren irratzaizeen kopurua muritzu zuen, plazeboarekin komparatuta ($P < 0,05$). Neur- tezko gainontzeko parametrotan eta lo-ka- litatean ez zen ezberdinatasun esanguratsurik topatu. Tratamenduaren osteko egera animi- koan, laneko portaera, esfornzu mentalean, estres eta implikazio emozionalean ere ez zen ezberdinatasunik antzemana.

Egilea eta urtea; herrialdea	Laginaren tamaina eta ezagutariak	Esku-hartzea, faseak/taldeak eta iraupena	Aldagaiak	Emaitza nagusiak
(3) Kunz et al. (2004); Alemania	N = 14 Loezin mota: REM fase laburrarekin erlazionatutako insomnioa. Batezbesteko adina: 50 urre. % 64,29 gizon eta % 35,71 emakume.	Melatonina 3 mg. Faseak: — 1. fasea: melatoninina 3 mg edo plazeboa 4 astean zehar. — Garbiketa fasea: 3-5 egun bitartean. — 2. fasea: aurreko fasean melatonina jaso zutenek plazeboa jasotzen dute eta plazeboa jaso zutenek me- latonina 4 astean zehar. Iraupen osoa (batez besteko): 60 egun.	Aldagai nagusiak: polisomniografia (REM fasearen portzentajearren aldatketa, REM fasearen latenzia, lo-denbora osoa, lo-efizientzia, iraizartzear kopurua eta ez-REM loa neuritzeko), CGI (hobekunta klinikoa neuritzeko), PSQI (egunean zeharreko disfuntzioa neuritzeko) eta melatoninaren efektuen iraupena.	Melatoninak, plazeboarekin alderatuta, REM fasearen chuneko, loaren jarraitasuna, egoera klinikoa eta egunean zeharreko disfuntzioa hobetu zituen ($P < 0,05$). Bestetik, melatoninak ez zuen modu esanguratsuan guxitu REM fazearen latenzia. Ikerketaren lehenengo fasean melatoninak lo-denbora osoa, lo-efizientzia, iraizartzear kopurua eta REM ez zen loaren iraupena hobetu zituen plazeboarekin alderatuta ($P < 0,05$). Bigarren faseko plazebo taldean, aipaturiko aldagaian onura txikiagoa izan zen baina desberdintasunak esanguratsua izaten jarraitu zuten.
(4) Lemoine et al. (2007); Frantzia eta Israel	N = 170 Loezin mota: Loezin primaria DSM IVren irizpideen arabera. Adina: ≥55 urre. % 34,12 gizon eta % 65,88 emakume.	Askapen luzeko melatonina 2 mg. Faseak eta taldeak: — Barneratze arreko fasea: gurtielk plazeboa soiliak 2 astean zehar ($N = 170$). — Tratamendu fasea: melato- tonina 2 mg ($N = 82$) edo plazeboa ($N = 88$) 3 astean zehar. — Amaieraoko fasea: guztiek plazeboa soiliak 2 astean zehar. Iraupena: 7 aste.	Aldagai nagusia: LSEQ-QOS (lo-kalita- tea neuritzeko) Bigarren mailakoak: BFW (goizeko aleria maila neuritzeko) QON (gata- ren kalitatea neuritzeko), QOD (egunean zeharreko kalitatea neuritzeko), GTS (lo- egiteko erraztasuna neuritzeko), AFS (es- natzean gentzatzen den ajea neuritzeko) eta Tyler galdelegia (errritratze efektuak az- teritzeko).	Melatoninak lo-kalitatea hobetu zuen barnera- tze aurreko faseanekin alderatua ($P < 0,005$) eta hobekuntza handiagoa izan zen plazeboare- kin komparatua ere ($P < 0,05$). Gainera, melato- toninak goizeko alerta maila eta loaren kalita- tea hobetu zituen barneratzeko aurreko fascarekin eta plazeboarekin alderatuta ($P < 0,005$). Me- latoninak lo-kalitatean eta goizeko alerta mai- lan eragindako hobekuntza handiagoa izan zen lo-arazo larruk zituzten pazienteengan, plaze- boarekin komparatuta ($P < 0,05$ eta $P = 0,005$, hurrenez hurren). Azkenik, lo egiteko erraztasu- nean, esnatzean ematen zen ajean era eguneko kalitatean ez zen desberdintasunik antzemtan melatonina eta plazeboaren artean. Melatonia- ren taldean ez zen errritratze efekturik somatu.

*Melatoninaren eraginkortasuna loezina arintzeko:
saio klinikoen berrikusketa sistematikoa*

Egile eta urtea; herrialdea	Leginaren tanaina eta ezagutariak	Esku-hartzea, faseak/taldeak eta irrapena	Aldagaiak	Emaitza nagusiaik
(5) Lushington <i>et al.</i> (1997); Australia	N = 22 Loezin mota: % 54,55 mantenitzeko insomnioa eta % 45,45 insomniork eza. Batez besteko adina 65,2 uret eta guztiak emakume postmenopausikoak.	Melatonina 5 mg. Faseak: — Melatonina 5 mg (N = 22). — Plazeboa (N = 22). Irapena: 7 egun.	Aldagai nagusiaik: MSLT eskala (lo-latentzia neurteko) eta GVA eskala (egunen zeharreko kemena eta arazteria neurteko).	Melatoninak lo-latentzia laburtu zuen plazeboaren alderatuta ($P < 0,05$). Bestetik, egunean zeharreko kemena eta arazteria dagokienez ez zen ezberdintasun esanguratsurik aurkitu melatonina eta plazeboaren artean. Aztertutako al-digaitan ez zen ezberdintasunik aurkitu ondo lo egiten zuten eta mantentze loezina zuten pazienteen artean.
(6) Luthringer <i>et al.</i> (2009); Frantzia	N = 40 Loezin mota: Insomnio primarioa DSM IV-ren irizpideen arabera. Adina: ≥ 55 ure. % 48 gizon eta % 52 emakume.	Askapen luzeko melatonina 2 mg (N = 20). Faseak: — Barneratze aurreko fasea: plazeboarekin 2 astean zehar (N = 40). — Tratamendu fasea: plaze- boa (N = 20) edo melato- nina 2 mg (N = 20) 3 as- tean zehar. — Amaierako fasea: guztiek plazeboa 3 astean zehar. Irapuen osoa: 8 aste.	Aldagai nagusiaik: polisomniografia (lo-latentzia, lo-debora osoa, lokartu ostean esnatuta pasatutako debhora, iratzearren kopurua eta lo-fase bakoitzean pasatu-tako debhora neurteko), enzefalograma (aktibitate espektala neurteko), LSEQ eskala (lo-kalitatea QOS), lo geratzeko zailtasuna (GTS), esnaizean geritzen den ajea (AFS) eta goizeko alerta maila (BFW) neurteko), CFF (begien kliskatzeen fusio kritikoaren atalarea) eta IPS eskala egunean zeharreko errendimendua RRT (errekonozimendu errealkazio den-bora), MRT (errealkazio motoreen den-bida) eta TRT (errealkazio denbora osoa)	Melatoninak lo-latentzia handitu zuen plazeboaren alderatuta ($P < 0,05$). Aztertutako gainontzeko parametroi aktibitate espektralari eta lo-kalitateari dagokienez, ez zen ezberdintasun esanguratsurik aurkitu. Hala ere, azkeneko hiru egunetan lo-kalitateean auritzendako hobekuniza handiagoa izan zen melatoninarekin tratatutako taldean ($P < 0,05$). MRT, RRT eta TRT parametroetan, ez zen ezberdintasun esanguratsurik aurkitu melatonina eta plazeboaren artean. Azkenik, melatoninak CFF-aren maiztza handitu zuen plazeboaren konparatu ($P < 0,05$). Aldagai guztiak berriaztutu ziren tratamendua etetean. Lo artikulekturetan kasuan, tratamendua eten eta 3 astera, melatoninak laugaren loaldia laburtu zuen ($P < 0,05$). LSEQ eta polisomniografia bidez neur-tutako gainontzeko lo-parametroi dagokienez, ez zen ezberdintasun esanguratsurik aurkitu melatonina eta plazeboaren artean. Bestetik, tra-matasuna handiagoa izan zen melatoninarekin tratatutako taldean ($P < 0,05$).

Egilea eta urrea: herrialdea	Laginanen tamaina eta ezagutariak	Esku-hantza, faseak/taldeak eta irapena	Aldgaiak	Emaitza nagusiak
(7) Munday <i>et al.</i> (2005); Estatu Batuak	N = 13 Loezin mota: Lo-fase aztertutaren sindromea. Batez besteko adina 28,15 urte. % 61,54 gizon eta % 38,46 emakume	Melatonina 0,3 mg edo 3 mg. Faseak eta taldeak: — Fase basala: 7 egun tratamendurik gabe. — 1. fasea: melatonina 0,3 mg (N = 5), melatonina 3 mg (N = 4) edo plazeboa (N = 4) 2 astetan zehar. — 2. fasea: melatonina edo plazeboa aurreko fasean baino ordu bete lehenago 2 astean zehar. — Tratamendu osteko ebaltzioa: 7 egun.	Aldagai nagusiak: Gaueko melatonina endogenoaren maila gorena (Dim Light Melatonin Onset, DLMO) mailak istuan eta lo-egunerokoak (esnatzeko ordua, lo-denbista, iratzartzeak gailean zehar, lo-denbora osa, lo-latentzia eta lo-efizienzia neuritzeko). Irauen osoa: 6 astet.	Melatoninaren bi dosiek DLMO mailak lorteko denbora aurerratu zuten plazeboarekin konparatuta ($P < 0,005$). Gainera, melatoninaren administrazioa zenbat eta goizago geratu, orduan eta handiagoa izan zen fasearen aurrerapena ($P < 0,005$). Ez zen ezberdintasun esanguratsurik antzeman lo-egunerokoaren bidez neurrtutako gainontzeko aldagaietan: lo-hasieran, gaueko iratzartzetan, lo-denbora osan, lo-latentziaren eta lo-efizientziaren.
(8) Sadeghnia- Haghigi <i>et al.</i> (2008); Iran	N = 118 Loezin mota: Gaueko lan txandekin erlazionatutako lo zailtasuna. Batez besteko adina 30 urte. % 19,8 Gizon eta %80,2 emakume.	Melatonina 5 mg Faseak: — 1. fasea: melatonina 5 mg edo plazeboa egun batean. — Garbiketa fasea: plazeboa 4 egun. — 2. fasea: melatonina jaso zutenek lehenengo fasean plazeboa jasotzen dute eta plazeboa jaso zutenek melatonina egun batean. Irauen osoa: 6 egun.	Aldagai nagusiak: galdelegiak (lo-latentzia, lo-kalitatea, lo geratzeko zailtasuna, lo-denbora osoa, iratzartzeak loan zehar, loa mantentzeko zailtasuna eta goizgi esnatzeko arazoa neuntzeko).	Melatoninak lo-latentzia murritzu zuen plazeboarekin konparatuta ($P < 0,05$). Era berean, lo-kalitatea eta lo geratzeko zailtasuna ere hobetu zituen ($P < 0,05$). Lo-denbora osorik, iratzartzeen kopuruan, loa mantentzeko zailtasunear eta goizgi esnatzean ez zen ezberdinak antzeman plazebo eta melatoninaren artean.

*Melatoninaren eraginkortasuna loezina arintzeko:
saio klinikoen berrikusketa sistematikoa*

Egile eta urtea: hernialdea	Laginaren tamaina eta ezagarrirak	Esku-hartzea, fasiek/taldeak eta irrapena	Aldagiak	Emaitza nagusiaak
(9) Spitzer <i>et al.</i> (1999); Estatu Batuak	N = 257 Loezin mota: Jet lag sindromea. Batez besteko adina 44 urre. % 79 gizon eta % 21 emakume.	Melatonina 0,5 mg edo 5 mg oberaizean. Melatonina 0,5 mg ordutegi altakorrean. Taldeak: — Melatonina 5 mg ohera- tzean 6 egunetan (N = 70). — Melatonina 0,5 mg ohera- tzean 6 egunetan (N = 70). — Melatonina 0,5 mg egunero ordu bete lehenago arrasal- dean hasiz 6 egunetan zehar (N = 63). — Plazeboa soiliik N = 54. Iraupen osoa: 6 egun.	Aldagai nagusia: Columbia Jet Lag Scale (jet lag puntuazioa, egunean zeharreko lo-kuxketan, lo-latentziar, iratzaizeen kopuruan eta lo-denbora osoan ez zen ezberdintasun iratzaizeen kopuria eta lo-denbora osoa neurizeko).	<i>Jet lag</i> puntuacion, egunean zeharreko lo-kuxketan, lo-latentziar, iratzaizeen kopuruan eta lo-denbora osoan ez zen ezberdintasun esanguratsurik antzenan tratamendu ezberdin artean.

Egilea eta urtea: herrialdea	Laginanen tamaina eta ezagutariak	Esku-hantza, faseak/taldeak eta irapena	Aldagaiak	Emaitza nagusiak
(10) Wade <i>et al.</i> (2010); Ertresuma Batuia	N = 791 Loezin mota: Insomnio primarioa DSM IVren arabera. Adina: 18 eta 80 urte bitartean. Gizon eta emakumeak.	Askaren luzeko melatonina 2 mg. Faseak: — Fase basala: plazeboa 2 astean zehar (N = 791). — 1. fasea: melatonina 2 mg (N = 395) edo plazeboa (N = 396) hiru astean zehar. — 2. fasea: melatonina jaso zutenek melatoninarekin jarraitzen dute (N = 338) eta plazeboa jaso zutenek zorizko escliplina jaso zuen beriz ere eta melatonia (N = 176) edo plazeboa (N = 177) jasotzen dute 26 astean zehar. — Azkeneko fasea: guziek plazeboa jaso zuten 2 astean zehar. Irauen osoa: 33 aste.	Aldagai nagusiak: lo-egunerokoak (lo-latentzia neurteko) Bigarren mailako aldagaiak: lo-egunerokoak (lo-maintzea, lo-denbora osoa, lo hasieraren ordua, esnake orduna, goizeko alerta malla, lo-kalitatea eta esnatzean berritzte sensazioa neurteko), PSQI (lo-kalitatea neurteko), WHO-5 (bizi kalitatea neurteko), CGI (hobekuntza klinika neurteko) eta Tyer galdegia (erretiratzeko efektuak neurteko).	Kanporatz maila baxuak zituzten <65 urteko paizienteengan ez zen ezberdintasun esanguratsurik ikusi melatonina 3 astean zehar hartu zuten eta plazeboa hartu zuen artean lo-egunerokoan bidetz neurutako aldagaietan; baina bai lo-kalitatean (P < 0,01) eta bizi-kalitatean (P < 0,05). ≥65 urteko paizienteen kasuan, aldiiz, melatonina jaso zutenek hobekuntzak izan zituzten bai lo-latentziar, baita loaren mantentzean eta kalitatean ere (P < 0,05). Epe luzeko tratamenduari dagokionez, kanporatz maila baxuak zituzten <65 urteko paizienteengan lo-denbora luzeagoa antzeman zen melatonina jaso zuen taldean, plazeboarekin alderatuta (P < 0,05). Gainera, PSQI, WHO-5 eta CGI eskalieran lortutako puntuazioak hobetu ziren (P < 0,05) eta lo-latentzia hobetu zen modu esanguratsuan plazeboarekin alderatuta (P < 0,05). ≥ 65 urteko paizienteen kastuan ere, lo-latentzia laburragoa izan zen melatonina jaso zuen taldean (P < 0,005). < 65 urtekoetan lo-kalitatean, goizeko alerta mailan eta CGI eskalian lortutako puntuazioak hobetu ziren melatonina jaso zuen taldean (P < 0,05). Azkenik, erretiratzeko efektuei dagokienez ez zen ezberdintasun esanguratsurik antzeman bi taldeetan arrean.

*Melatoninaren eraginkortasuna loezina arintzeko:
saio klinikoen berrikusketa sistematikoa*

Egile eta urtea; herrialdea	Leginaren tanaina eta ezagarrak	Esku-hartzea, faseak/taldeak eta irrapena	Aldagiak	Emaitza nagusiek
(11) Zhdanova <i>et al.</i> (2001); Estatu Batuak	N = 15 Ondo lo egiten zuten pazienteak. N = 15. Adinarekin erlazionatutako insomnioa. >50 urteko gizon eta emakumeak.	Melatonina 0,1 mg, 0,3 mg edo 3 mg Faseak: — Aste bakoitietan: tratamien- tua (melatonina edo plaze- boa). — Aste bikoitietan: garbiketa plazeboarekin. Irrapen osoa: 5 aste.	Aldagai nagusiak: Polisomniografia (lo- efizentzia, lo-latentzia, lo-fase bakoi- tzean pasatako denbora, REM loa, lo- denbora osoa eta iratzarteen kopurua neurtzeko). Bigarren mailako aldagaia: melatonina endogenoaren mailak.	Paziente osasuntsiengana ez zen desberdinta- sunik aurkitu lo-efizentziaren melatonina eta plazeboaren artean. Loezina zuten pazienteen- gan, aldiz, melatoninaren hiru dosiek lo-efi- zientzia hobetu zuten modu esanguratsuan (P $< 0,05$) eta hobekuntzarik nabariena 0,3 mg -ko dosiak eragin zuten ($P < 0,005$). Gainera, lo-denbora osan, iratzarteen kopuruan, lo- latentziaren, REM loan edota laoldi bakoitzearan igarotako denboran ez zen ezberdintasunik aurkitu, ez paziente osasuntsiengana ezta loe- zina zutenengana ere.

5. EZTABAIDA

Entsegu klinikoetan melatoninak loezinean zuen eragina aztertzeko nazioartean balioztatutako eskala ezberdinak erabili ziren. Horien artean, LSEQ eskala erabili zen loaren kalitatea neuritzeko [21, 22] eta PSQI, loaren asaldura orokorra neuritzeko [23, 24]. Kasu batzuetan pazienteen lo-egunerokoak ere erabili ziren [24, 25]. Aldagai horietaz gain, ikerketa batzuetan aldagai objektiboagoak (polisomniografia) erabili zituzten [22, 23, 26, 27], horrela emaitzei berme handiagoa emateko.

Polisomnografia lo-parametroak objektiboki neuritzeko erreferentziazko metodoa (ingelesez «gold standard») da. Hala ere, berariazko ekipamendua behar duen teknika konplexua da eta ohiko loa oztopa dezake [28, 29]. MSLT beste metodo objektiboa da eta erreferentziazkoa da lo-latentzia neuritzeko, baina hainbat ikertzailek kritikatu dute haren baliozkotasuna [30, 31]. Metodo objektiboen mugak direla eta, azterlan batzuek metodo subjektiboak erabiltzen dituzte loa baloratzeko. Metodo subjektiboen artean, lo-egunerokoak dira ikerketetan gehien erabiltzen diren baliabideak; izan ere, «lo-eguneroko adostua» garatu da modu estandarizatuan loezina baloratzeko [32, 33]. LSEQ eta PSIQ galdelegiak ere hainbat balintzatan validatuta daude [11, 34], baina lo-egunerokoak baino gutxiago erabiltzen dira.

Lehen mailako loezinari dagokionez, melatoninak loaren hobekuntza eragin zuela ikusi zen baliabide desberdinen bidez: LSEQ eskala, QOS (lo-kalitatea), BFW (urrengo eguneko alerta maila) [21, 22], CFF [22], PSQI eta lo-egunerokoak [24]. Hobekuntza hori, gainera, goizko alerta mailaren, bizi kalitatearen eta egoera emozionalaren hobetzearekin bat zetorren [24]. Almeida Montes *et al.*-en ikerketan, aldiz, eskalez eta lo-egunerokoez gain, polisomniografia ere erabili zuten lo-efizientzia eta lo-latentzia neuritzeko eta ez zuten ezberdintasun esanguratsurik aurkitu melatonina eta plazeboaren artean. Neurketa objektiboagoa erabiltzea alderdi positiboa da eta beste ikerketekiko desberdintasuna azal dezake. Dena dela, posible ere bada erabilitako melatoninaren dosiak emaitzen desberdintasunen oinarrian egotea. Izan ere, entsegu kliniko gehienek askapen luzeko melatoninaren 2 mg-ko dosia erabili zuten [21, 22, 24]. Almeida Montes *et al.*-en kasuan, aldiz, 0,3 eta 1 mg-ko dosiak erabili ziren. Gainera, saio kliniko gehienetan 3 astean zehar luzatu zen melatoninaren tratamendua [21, 22, 24] eta Almeida Montes *et al.*-en kasuan, aldiz, pazienteek dosi bakoitzaren aste bakarreko tratamendua jaso zuten. Azkenik, Almeida Montes *et al.*-en saioan pazienteen kopurua txikia izan zen ($N = 10$), beste ikerketetan paziente kopurua handiagoa izan zen bitartean.

Aipaturiko desberdintasun horietaz gain, entseguen artean pazienteen adinean ere bazeuden ezberdintasunak. Lemoine *et al.* eta Luthringer *et al.*-en kasuetan, 55 urtetik gorako pertsonak ziren eta Almeida Montes *et al.*-ek eta Wade *et al.*-ek paziente gazteagoak ere bildu zituzten. Gai-

nera, Wade *et al.*-en kasuan aztertutako aldagaiaak adin tarteen arabera berrei ziren. Beraz, ebidentzien arabera, badirudi melatoninak lehen mailako loezinean duen eraginkortasunaren eta pazienteen adinaren artean erlazioa dagoela epe laburreko tratamenduan. Izan ere, 55 urtetik gorako pazienteengen melatoninera eraginkorra dela frogatu da. Epe luzeko tratamenduan, aldiz, adin tarte guztietan lo-denbora osoa, lo-latentzia eta PSQIn, WHO-5en eta CGIn lortutako puntuazioak hobetu ziren.

Loezin zehatzekin egindako saio klinikoei dagokienez, Zhdanova *et al.*-en saioan adinarekin erlazionatutako loezina zuten pazienteengen melatoninak polisomniografia bidez neurrtutako lo-efizientzia hobetu zuen; baina gainerako aldagaian ez zen ezberdintasunik aurkitu. Kasu honetan, tratamenduaren iraupena aste bakarrekoa izan zen eta gainera, paziente kopurua urria zen ($N = 15$). Aipatzekoa ere bada, polisomniografia bidez egindako ikerketetan, melatoninak ez zuela lo-arkitektura aldatu [23, 26, 27]. Luthringer *et al.*-ek, aldiz, melatoninak laugarren loaldia laburtzen zuela ikusi zuten tratamendua eten eta 3 astera [22]. Beraz, ebidentzia gehienen arabera, neurri objetiboekin egindako ikerketetan melatoninak ez du lo-arkitektura aldatzen. Aldiz, bentzodiazepinek zein Z-hipnotikoek uhin geldoen iraupena laburtzen dute.

Mantentze loezinaren ildoan, Lushington *et al.*-en ikerketan, melatoninak MSLT bidez neurrtutako lo-latentzia hobekuntza eragin zuen. Hala ere, gainerako aldagaiaak aztertzeko erabilitako GVA eskalan ez zen eraginik ikusi. Ikerketa honetan paziente gutxi erabili ziren ($N = 22$) eta guztiak emakume postmenopausikoak ziren; eta datu horiek, ikerketaren ondorioak populazioari orokortzeko muga izan daitezke.

Gaueko lan txandekin erlazionatutako loezinari dagokionez, ikerketek emaitza kontrajarriak aurkezten dituzte. James *et al.*-en ikerketan melatoninak lo-egunerokoetan eta VAS eskalen bidez neurrtutako umore eta lan errendimenduan ez zuen eraginik erakutsi. Hala ere, aztertutako paziente kopurua urria izan zen ($N = 24$). Sadeghniaat-Haghghi *et al.*-en ikerketan, aldiz, melatoninak galdetegi subjektiboen bidez aztertutako lo-latentzia, lokalitatea eta lo geratzeko zaitasuna hobetu zituen. Kasu honetan gainera, paziente kopurua handiagoa izan zen ($N = 118$).

Loaldi atzeratuaren sindromean, melatoninak erritmo zirkadianoaren aurreratzea eragiten du eta honek, lokartzeko orduan eragina eduki dezake. Izan ere, DLMOren aurreratzea eragiten zuela ikusi zen Mundey *et al.*-en ikerketan. Gainera, aurreratzea melatoninaren administrazio orduarekin erlazionatuta zegoen. Hala ere, aztertutako gainerako aldagaian melatoninak ez zuen eraginik izan. Berriki, Auld *et al.*-en metaanalisisan, melatoninak loaldi atzeratuaren sindromea zuten pazienteen lo-latentzia murrizten zuela ikusi zen [35]. Hala ere, Mundey *et al.*-en kasuan bezala, ez zen eragin esanguratsurik aurkitu gainontzeko parametroetan.

Jet lagaren kasuan, Spitzer *et al.*-en ikerketan ez zen ezberdintasunik antzeman melatonina eta plazeboaren artean [36]. Dena dela, badira *jet lagean* melatoninaren eragina baieztatu duten beste ikerketa batzuk. Adibidez, Suhner *et al.*-ek [37] frogatu zuten melatoninak lo-kalitatea hobetzen eta lo-latentzia laburten zuela. Gainera, Paul *et al.*-ek [38] proposatu zuten melatoninera erabilgarria izan zitekeela ordu-eremu berri batera moldatzeko. Gure ikerlanaren hitz gako gisa «*jet lag syndrome*» erabili genuen eta hori izan daiteke aipaturiko bi artikuluak gure bilaketetan agertu ez izanaren arrazoia. Aipatzeko da berriki Espanian melatoninina duen farmako bat (Melatonite®) baimendu dela *jet lag* tratatzeko.

REM fase laburrarekin erlazionatutako loezinean, melatoninina Kunz *et al.*-en ikerketan eraginkorra izan zen, bai polisomniografia bidez neur-tutako aldagai objektiboetan bai PSQI eta CGI eskalen bidez neur-tutako aldagai subjektiboetan. Beraz, esan dezakegu melatoninak eragindako loaren hobekuntzak bizi-kalitatea eta eguneko disfuntzioaren hobekuntzarekin bat datorzela. Ikerketaren bigarren fasean, aurreko fasean baino hobekuntza txikiagoa antzeman zen baina esanguratsua izan zen. Ondorioz, badirudi melatoninaren efektuek bere administrazio unean baino denbora luzeagoan irauten dutela.

Azkenik, aipatzekoak ere badira gure ikerlanak izan ditzakeen mugak. Alde batetik, ingelesez zeuden ikerketak bakarrik izan ditugu kontuan. Ebidentzia garrantzitsuenak ingelesez argitaratuta badaude ere, litekeena da, beste hizkuntzetan ere ebidentzia interesgarriak egotea. Bestetik, badira EHUKO zein Osakidetzako liburutegietan lortu ezin izan ditugun artikuluak ere.

6. ONDORIOAK

Melatoninina eraginkorra da 55 urtetik gorako pazienteengan lehen mai-lako loezina arintzeko 2 mg-ko dosian eta gutxienez 3 astean zehar administratzen denean, baina ez beste adineko pazienteengan, dosi baxuagoetan edota loezin mota zehatz batzueta rako erabiltzean. Izan ere, aipaturiko kasu horietan melatoninaren erabilera ez dago ebidentzietan oinarrituta. Interes-garria izango litzateke melatoninak izan dezakeen eraginkortasunari buruzko ikerketa gehiago egitea adin talde ezberdin eta, loezin mota ezberdin eta epe luzera; horrela indikazioak hobe zehazteko. Izan ere, baliteke segurtasun hobia izanik, melatoninina gaur egun loezina tratatzeko gehien erabilitako farmakoen alternatiba erakargarri bihurtzea.

BIBLIOGRAFIA

- [1] AMERICAN PSYCHIATRIC ASSOTIATION. 2013. *American Psychiatric Association. Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. 5.ª ed. (DSM-5)*. Arlington (VA), Washington, DC.
- [2] ÁLAMO GONZÁLEZ, C., ALONSO ÁLVAREZ, M. L., CAÑELLAS DOLS, F., MARTÍN ÁGUEDA, B., PÉREZ DÍAZ, H., ROMERO SANTO-TOMÁS, O., TERÁN SANTOS, J. 2016. *Guía Del Insomnio*. Sociedad Española del Sueño.
- [3] MORIN, C. M., BENCA, R. 2012. «Chronic insomnia». *The Lancet*, **379**, 1129-1141.
- [4] MORGENTHALER, T., KRAMER, M., ALESSI, C., FRIEDMAN, L., BOEHLCKE, B., BROWN, T., COLEMAN, J., KAPUR, V., LEE-CHIONG, T., OWENS, J., PANCER, J., SWICK, T. 2006. «Practice parameters for the psychological and behavioral treatment of insomnia: An update. An American Academy of Sleep Medicine Report». *Sleep*, **29**, 1415-1419.
- [5] DOERR, J. P., HIRSCHER, V., RIEMANN, D., VODERHOLZER, U. 2010. «Disturbances of slow-wave sleep and psychiatric disorders». *Nervenarzt*, **81**, 347-354.
- [6] ÁLAMO, C., LÓPEZ-MUÑOZ, F., CUENCA, E. Tratado SET de Trastornos Adictivos. Editorial Médica Panamericana 2006, pp. 194-211.
- [7] WILSON, S., ANDERSON, K., BALDWIN, D., DIJK, D. J., ESPIE, A., ESPIE, C., GRINGRAS, P., KRYSRAL, A., NUTT, D., SELSICK, H., SHARPLEY, A. 2019. «British Association for Psychopharmacology consensus statement on evidence-based treatment of insomnia, parasomnias and circadian rhythm disorders: An update». *Journal of Psychopharmacology*, **33**, 923-947.
- [8] RANG, H. P., DALE, M. M., RITTER, J. M., HENDERSON, G. Rang y Dale. Farmacología. Elsevier, Madrid 2012, pp. 471-472.
- [9] EKMEKCIÖGLU, C. 2006. «Melatonin receptors in humans: Biological role and clinical relevance». *Biomedicine and Pharmacotherapy*, **60**, 97-108.
- [10] TORDJMAN, S., CHOKRON, S., DELORME, R., CHARRIER, A., BELLISANT, E., JAAFARI, N., FOUGEROU, C., DEL VALLE BESSONE, C., FAJRELDINES, H. D., DE BARBOZA, G. E. D., TOLOSA DE TALAMONI, N. G., ALLEMANDI, D. A., CARPENTIERI, A. R., QUINTEROS, D. A., GHAREGHANI, M., SCAVO, L., JAND, Y., FARHADI, N., SADEGHI, H., GHANBARI, A., MONDELLO, S., ARNOULT, D., GHARAGHANI, S., ZIBARA, K., PERDANA. 2019. «Protective role of melatonin on retinal ganglionar cell: In vitro an in vivo evidences». *Life Sciences*, **15**, 1689-1699.
- [11] TARRASCH, R., LAUDON, M., ZISAPEL, N. 2003. «Cross-cultural validation of the Leeds sleep evaluation questionnaire (LSEQ) in insomnia patients». *Human Psychopharmacology*, **18**, 603-610.
- [12] BUYSSE, D. J., ANCOLI-ISRAEL, S., EDINGER, J. D., LICHSTEIN, K. L., MORIN, C. M. 2006. «Recommendations for a standard research assessment of insomnia». *Sleep*, **29**, 1155-1173.
- [13] CARSKADON, M., RECHTSCHAFFEN, A. in: Kryger, M., Roth, T., Dement, W. (Eds.), *Principles and Practice of Sleep Medicine*. New York 1983, pp. 665-683.

- [14] HINDMARCH, I. 1994. «Instrumental assessment of psychomotor functions and the effects of psychotropic drugs». *Acta Psychiatrica Scandinavica*, **89**, 49-52.
- [15] MONK, T. H. 1989. «A visual analogue scale technique to measure global vigor and affect». *Psychiatry Research*, **27**, 89-99.
- [16] FOLKARD, S., ARENDT, J., CLARK, M. 1993. «Can melatonin improve shift workers' tolerance of the night shift? some preliminary findings». *Chronobiology International*, **10**, 315-320.
- [17] GUY, W. 1976. *ECDEU Assessment Manual for Psychopharmacology*. Rockville: Department of Health, Education, and Welfare.
- [18] TYRER, P., MURPHY, S., RILEY, P. 1990. «The benzodiazepine withdrawal symptom questionnaire». *Journal of Affective Disorders*, **19**, 53-61.
- [19] AGENCIA ESPAÑOLA DE MEDICAMENTOS Y PRODUCTOS SANITARIOS.CIMA (Centro de Información online de Medicamentos de la AEMPS), https://cima.aemps.es/cima/pdfs/ft/07392003/FT_07392003.pdf.
- [20] JADAD, A. R., MOORE, R. A., CARROLL, D., JENKINSON, C., REYNOLDS, D. J. M., GAVAGHAN, D. J., MCQUAY, H. J. 1996. «Assessing the quality of reports of randomized clinical trials: Is blinding necessary?». *Controlled Clinical Trials*, **17**, 1-12.
- [21] LEMOINE, P., NIR, T., LAUDON, M., ZISAPEL, N. 2007. «Prolonged-release melatonin improves sleep quality and morning alertness in insomnia patients aged 55 years and older and has no withdrawal effects». *Journal of Sleep Research*, **16**, 372-380.
- [22] LUTHRINGER, R., MUZET, M., ZISAPEL, N., STANER, L. 2009. «The effect of prolonged-release melatonin on sleep measures and psychomotor performance in elderly patients with insomnia». *International Clinical Psychopharmacology*, **24**, 239-249.
- [23] KUNZ, D., MAHLBERG, R., MÜLLER, C., TILMANN, A., BES, F. 2004. «Melatonin in Patients with Reduced REM Sleep Duration: Two Randomized Controlled Trials». *Journal of Clinical Endocrinology and Metabolism*, **89**, 128-134.
- [24] WADE, A. G., FORD, I., CRAWFORD, G., McCONNACHIE, A., NIR, T., LAUDON, M., ZISAPEL, N. 2010. «Nightly treatment of primary insomnia with prolonged release melatonin for 6 months: A randomized placebo controlled trial on age and endogenous melatonin as predictors of efficacy and safety». *BMC Medicine*, **8**, 1-18.
- [25] JAMES, M., TREMEA, M. O., JONES, J. S., KROHMER, J. R. 1998. «Can melatonin improve adaptation to night shift?». *American Journal of Emergency Medicine*, **16**, 367-370.
- [26] ALMEIDA MONTES, L. G., ONTIVEROS URIBE, M. P., CORTÉS SOTRES, J., HEINZE MARTIN, G. 2003. «Treatment of primary insomnia with melatonin: A double-blind, placebo-controlled, crossover study». *Journal of Psychiatry and Neuroscience*, **28**, 191-196.
- [27] ZHDANOVA, I. V., WURTMAN, R. J., REGAN, M. M., TAYLOR, J. A., SHI, J. P., LECLAIR, O. U. 2001. «Melatonin treatment for age-related insomnia». *Journal of Clinical Endocrinology and Metabolism*, **86**, 4727-4730.

- [28] DRESLER, M., SPOORMAKER, V. I., BEITINGER, P., CZISCH, M., KIMURA, M., STEIGER, A., HOLSBØER, F. 2014. «Neuroscience-driven discovery and development of sleep therapeutics». *Pharmacology and Therapeutics*, **141**, 300-334.
- [29] MALLINSON, D. C., KAMENETSKY, M. E., HAGEN, E. W., PEPPARD, P. E. 2019. «Subjective sleep measurement: Comparing sleep diary to questionnaire». *Nature and Science of Sleep*, **11**, 197-206.
- [30] BARATEAU, L., LOPEZ, R., FRANCHI, J. A. M., DAUVILLIERS, Y. 2017. «Hypersomnolence, Hypersomnia, and Mood Disorders». *Current Psychiatry Reports*, **19**, 1-11.
- [31] PLANTE, D. T., COOK, J. D., PRAIRIE, M. L. 2020. «Multimodal assessment increases objective identification of hypersomnolence in patients referred for multiple sleep latency testing». *Journal of Clinical Sleep Medicine*, **16**, 1241-1248.
- [32] CARNEY, C. E., BUYSSE, D. J., ANCOLI-ISRAEL, S., EDINGER, J. D., KRISTAL, A. D., LICHSTEIN, K. L., MORIN, C. M. 2012. «The consensus sleep diary: Standardizing prospective sleep self-monitoring». *Sleep*, **35**, 287-302.
- [33] MAICH, K. H. G., LACHOWSKI, A. M., CARNEY, C. E. 2018. «Psychometric Properties of the Consensus Sleep Diary in Those With Insomnia Disorder». *Behavioral Sleep Medicine*, **16**, 117-134.
- [34] MOLLAIEVA, T., THURAIRAJAH, P., BURTON, K., MOLLAIEVA, S., SHAPIRO, C. M., COLANTONIO, A. 2016. «The Pittsburgh sleep quality index as a screening tool for sleep dysfunction in clinical and non-clinical samples: A systematic review and meta-analysis». *Sleep Medicine Reviews*, **25**, 52-73.
- [35] AULD, F., MASCHAUER, E. L., MORRISON, I., SKENE, D. J., RIHA, R. L. 2017. «Evidence for the efficacy of melatonin in the treatment of primary adult sleep disorders». *Sleep Medicine Reviews*, **34**, 10-22.
- [36] SPITZER, R. L., TERMAN, M., WILLIAMS, J. B. W., TERMAN, J. S., MALT, U. F., SINGER, F., LEWY, A. J. 1999. «Jet lag: Clinical features, validation of a new syndrome-specific scale, and lack of response to melatonin in a randomized, double-blind trial». *American Journal of Psychiatry*, **156**, 1392-1396.
- [37] SUHNER, A., SCHLAGENHAUF, P., JOHNSON, R., TSCHOPP, A., STEFFEN, R. 1998. «Comparative study to determine the optimal melatonin dosage form for the alleviation of jet lag». *Chronobiology International*, **15**, 655-666.
- [38] PAUL, M. A., MILLER, J. C., GRAY, G. W., LOVE, R. J., LIEBERMAN, H. R., ARENDT, J. 2010. «Melatonin treatment for eastward and westward travel preparation». *Psychopharmacology*, **208**, 377-386.